

Sygn. akt IV U 739/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2017 r. w S.

odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 czerwca 2016 r. Nr (...)

w sprawie W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 maja 2016 roku do dnia 31 grudnia 2017 roku.

Sygn. akt IV U 739/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748 ze zm.), odmówił W. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 maja 2016r., wskazując, że Komisja Lekarska w orzeczeniu z 20 czerwca 2016r. nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony W. B.. W uzasadnieniu podkreślił, że nie jest zdolny do pracy, a podczas wysiłku fizycznego odczuwa bóle kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowego, drętwieją mu ręce i nogi, od 30 lat leczy się na nadciśnienie, ostatnio także na cukrzycę i zwyrodnienie stawów biodrowych (odwołanie, k. 1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. B., ur. (...), posiadał uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 22 stycznia 2008r. do 30 kwietnia 2016r. W dniu 4 kwietnia 2016r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek, k. 122 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 25 maja 2016r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 25.05.2016r. k.124 akt rentowych). Na skutek wniesienia sprzeciwu od powyższego orzeczenia ubezpieczony został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 20 czerwca 2016r. ustaliła, że W. B. nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k.39 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 20.06.2016r. k.127 akt rentowych). Na podstawie tego orzeczenia zaskarżoną decyzją z 27 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 maja 2016r. (decyzja z 27.06.2016r. k.128 akt rentowych).

U W. B. rozpoznano chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa, otyłość olbrzymią (...) 59, cukrzycę typu 2, niezborność nadwzroczną obu oczu, angiopatię nadciśnieniową, cechy nieprawidłowej osobowości, zaburzenia depresyjno-lękowe (mieszane), nadciśnienie tętnicze, migotanie przedsionków, przewlekłą niewydolność krążenia (...)/III. Wnioskodawca leczony jest z powodu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa, cukrzycy, otyłości, nadciśnienia tętniczego, zaburzeń nerwowych. Obecnie stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie nastąpiło jego pogorszenie ze względu na układ krążenia. Stwierdzone schorzenia oraz stopień ich zaawansowania są przeciwwskazaniem do pracy na stanowiskach dotychczas zajmowanych przez wnioskodawcę – kontroler jakości, monter centrali telefonicznych, stolarz meblowy. W. B. jest częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 maja 2016r. do 31 grudnia 2017r. (opinia biegłych lekarzy kardiologa i specjalisty z zakresu medycyny pracy, k. 36-37 akt sprawy).

Ubezpieczony W. B. posiada wykształcenie zawodowe jako monter urządzeń elektronicznych. Ostatnio pracował jako stolarz (wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 30 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. B. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach wyszczególnionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 w/w ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony po dniu 30 kwietnia 2016r. w dalszym ciągu pozostaje osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. Biegli lekarze stwierdzili, że poszczególne schorzenia neurologiczne i ortopedyczne, stan narządu wzroku oraz zaburzenia psychiatryczne nie spowodują na ubezpieczonego niezdolności do pracy. Cukrzyca w obecnym stadium zaawansowania, narusza sprawność organizmu wnioskodawcy, wymaga przestrzegania zaleceń dietetycznych i leczenia farmakologicznego, samodzielnie nie spowoduje jednak długotrwałej niezdolności do pracy, ale w przypadku współistnienia innych zaawansowanych schorzeń przyczynia się do jej uznania (opinia lekarzy diabetologa, psychiatry, okulisty, neurologa i ortopedy, k. 17-17v akt sprawy). W ocenie biegłych lekarzy kardiologa i specjalisty medycyny pracy, obecnie stan zdrowia ubezpieczonego nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie

ze względu na układ krążenia nastąpiło jego pogorszenie. Wobec powyższego stwierdzone schorzenia oraz stopień ich zaawansowania są przeciwwskazaniem do pracy na stanowiskach zajmowanych przez wnioskodawcę i skutkują częściową niezdolnością do pracy od 1 maja 2016r. do 31 grudnia 2017r.

Ustalając okoliczność stanu zdrowia ubezpieczonego i związaną z nią niezdolność do pracy Sąd oparł się na opinii biegłego lekarza kardiologa i specjalisty z zakresu medycyny pracy, która jest spójna, logiczna i odnosi się do wszystkich schorzeń rozpoznanych u wnioskodawcy, a także do posiadanych przez niego kwalifikacji zawodowych. Organ rentowy nie kwestionował stopnia orzeczonej obecnie niezdolności do pracy, a jedynie nie zgadzał się z datą jej powstania, bowiem w chwili badania przez Komisję Lekarską nie stwierdzono cech niewydolności krążenia ani migotania przedsionków, a do istniejących uprzednio schorzeń wnioskodawca był zaadaptowany, wobec czego wniesiono o uzupełnienie opinii biegłego kardiologa (k. 45 akt sprawy). W ocenie Sądu powyższe zastrzeżenia nie podważyły wniosków zawartych w opinii biegłych lekarzy kardiologa i specjalisty medycyny pracy w zakresie ustalonej przez biegłych daty początkowej niezdolności do pracy. Choć poszczególne schorzenia neurologiczne, ortopedyczne, psychiatryczne, stan narządu wzroku i rozpoznana cukrzyca samodzielnie nie sprowadzają na W. B. niezdolności do pracy, to już ich całokształt i stopień zaawansowania dodatkowo przy uwzględnieniu pogorszenia układu krążenia stanowi przeciwwskazanie do pracy na stanowiskach zajmowanych przez ubezpieczonego. W sporządzonej opinii biegły lekarz kardiolog i specjalista medycyny pracy jednoznacznie wskazali, że stan zdrowia wnioskodawcy nie uległ poprawie, lecz nastąpiło jego pogorszenie ze względu na układ krążenia. Swoją opinię biegli wydali po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz przeprowadzeniu badania wnioskodawcy i nie mieli wątpliwości, że stwierdzone schorzenia oraz stopień ich zaawansowania w dalszym ciągu sprowadzają częściową niezdolność do pracy w okresie od 1 maja 2016r. do 31 grudnia 2017r. Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w opinii biegłego lekarza kardiologa i specjalisty medycyny pracy, nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego kardiologa.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem na stwierdzenie, że ubezpieczony po dniu 30 kwietnia 2016r. nadal spełnia wszystkie warunki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.